
3 RAONS PER LLEGIR...

TOTS ELS CONTES

Grace Paley

→ Edicions de 1984. 504 pàgines. 21,90 €.

1.

El tercer rubor de la joventut

Grace Paley va decidir que escriuria contes l'any 1954, un dia que es va posar malalta i va deixar els nens en una llar d'infants perquè els cuidessin, fins a l'hora de sopar, mentre ella es recuperava. Quan ja estava sola a casa, en bata, va seure en una taula i es va abocar a redactar *Adeu i bona sort*, la història d'una dona madura que explica, amb una eufòria carnal, que està a punt de casar-se.

2.

No en deixaré passar ni una

L'estiu passat llegíem els contes de Lucia Berlin, i ens fèiem creus que mai abans no ens els haguessin posat a l'abast. Amb Grace Paley, tres quarts del mateix. Tot i que l'atmosfera no té aquell to tel·lúric asfixiant, els seus relats també tracten de dones, velles i joves, que no es deixen tombar per la tirania patriarcal. "Si algú em posés la mà al damunt el reduiria a pluja atòmica", diu una d'elles.

3.

Sense cua entre les cames

Dels personatges masculins, n'hi ha dos que desprenen una tendresa visceral, fregant el ridícul. Es diuen Lívid i Pàl·lid, per la seva falta de color, i són dos marits frustrats perquè no els agrada la manera com l'esposa els prepara els ous. I sospiren, de pena i gana. Ens els imaginem amb cara de ratolí enfebrat, plorant un orgull genital passat per aigua. ■ *Josep Lambies*